



جمهوری اسلامی ایران

بسمه تعالی

وزارت امور اقتصادی و دارایی

هیات وزیران در جلسه مورخ ۱۳۷۵/۴/۲۰ بنا به پیشنهاد شماره ۲۱/۳۲۶۴۵-۶۸۷۷ مورخ ۱۳۷۴/۹/۶ وزارت امور اقتصادی و دارایی و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقهای بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب نمود:
وزارت امور اقتصادی و دارایی مجاز است نسبت به امضای مقدماتی موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اندونزی در چهارچوب متن بیوست اقدام کند و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

حسن حبیبی

معاون اول رئیس جمهور

۱۳۷۵ / ۴ / ۲۰

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دفتر ریاست قوه قضائیه، دفتر معاون حقوقی و امور مجلس رئیس جمهور، دفتر معاون اجرایی رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، دیوان محاسبات کشور، اداره کل قوانین مجلس شورای اسلامی، اداره کل حقوقی، اداره کل قوانین و مقررات کشور، وزارت دادگستری، سازمان برنامه و بودجه، وزارت امور خارجه، وزارت اطلاعات، سازمان بازرسی کل کشور و دفتر هیات دولت ابلاغ می شود.

۱۵۹۷۷/۴

۴۱۳۹

۲۱/۳۲۶۴۵-۶۸۷۷

۶- در صورتی که به سبب یک رابطه خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با یک شخص ثالث، مبلغ حق الامتیاز پرداختی با توجه به استفاده، حق یا اطلاعاتی که در قبال آنها حق الامتیاز پرداخت می شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی توسط پرداخت کننده و مالک منافع توافق می شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط راجع به مبلغ اخیر جاری خواهد بود. در این گونه موارد، بخش اضافه پرداختی، برابر قوانین هر دولت متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳

عوائد دارایی (سرمایه)

- ۱- عوائد کسب شده توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیر منقول یاد شده در ماده (۶) و واقع در دولت متعاقد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.
- ۲- عوائد ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که قسمتی از اموال شغلی یک مقرر دایمی را که مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد، تشکیل دهد یا اموال منقولی که مقیم یک دولت متعاقد به منظور ارائه خدمات شغلی مستقل در اختیار دارد، از جمله عوائد ناشی از نقل و انتقال یک مقرر دایم (به تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) با مقرر دایم می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.
- ۳- عوائد کسب شده توسط مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد از نقل و انتقال کشتیها، قایقها، هواپیماها، یا وسایل نقلیه جاده ای یا راه آهن مورد استفاده در حمل و نقل بین السللی یا اموال منقول مربوط به استفاده از این کشتیها، قایقها، هواپیماها یا وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن، فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهند بود که دفتر ثبت شده آن مؤسسه در آن واقع است.
- ۴- عوائد کسب شده توسط مقیم یک دولت متعاقد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در یک شرکت که سرمایه آن بطور مستقیم یا غیر مستقیم بطور عمده از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر تشکیل دهد، می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.
- ۵- عوائد ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد یاد شده در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴

خدمات شغلی مستقل

- ۱- درآمد کسب شده توسط مقیم یک دولت متعاقد به سبب خدمات حرفه ای یا سایر فعالیتهای مشابه از نوع مستقل، فقط در آن دولت متعاقد مشمول مالیات خواهد بود، مگر آنکه این شخص به منظور ارائه فعالیت خود محل کار ثابتی بطور مستمر در دولت متعاقد دیگر در اختیار داشته باشد. چنانچه وی محل ثابتی در اختیار داشته باشد، این درآمد مشمول مالیات دولت دیگر خواهد بود ولی فقط تا حدودی که مربوط به محل ثابت مزبور می باشد.
- ۲- اصطلاح "خدمات حرفه ای" به ویژه شامل فعالیتهای علمی، ادبی، هنری، آموزشی یا پرورشی و همچنین فعالیتهای مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، دندانپزشکان، معماران و حسابرسان می باشد.

خدمات شغلی غیر مستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، مزد و سایر پرداختهای مشابه که مقیم یک دولت متعاقد بابت خدمتی دریافت می‌دارد، فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه خدمت در دولت متعاقد دیگر انجام شود.

چنانچه خدمت بدین ترتیب انجام شود، حقوق حاصل از آن می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر شود.
۲- با وجود مقررات بند (۱)، حقوق کسب شده توسط یک شخص حقیقی مقیم قلمرو یک دولت متعاقد به سبب خدمتی که در دولت متعاقد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت یاد شده در بالا خواهد بود، مشروط بر آنکه: الف: جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت دیگر به سر برده از (۱۸۳) روز در هر مدت دوازده ماهه شروع یا انقضای سال مالی مربوط تجاوز نکند،

ب: حقوق توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت متعاقد دیگر نیست پرداخت شود، و

پ: حقوق بر عهده مقر دایمی یا محل ثابت شغلی که پرداخت کننده حق الزحمه در دولت متعاقد دیگر دارد، باشد.

۳- با وجود مقررات قبلی این ماده، حقوق کسب شده بابت خدمات انجام شده در یک کشتی، قایق، هواپیما یا وسایل نقلیه جاده‌ای و راه آهن که در حمل و نقل بین‌المللی مورد استفاده واقع می‌شوند، مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده آن مؤسسه تجاری در آن واقع است.

ماده ۱۶

حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و دیگر وجوه مشابه دریافتی توسط مقیم یک دولت متعاقد، در سمت خود به عنوان عضو هیات مدیره شرکتی که مقیم دولت متعاقد دیگر می‌باشد، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر شود.

ماده ۱۷

هنرمندان و ورزشکاران

۱- با وجود مقررات مواد (۱۴) و (۱۵)، درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان یک هنرمند از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا یک موسیقیدان، یا به عنوان یک ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی انجام شده در دولت متعاقد دیگر کسب می‌کند، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی یک هنرمند یا یک ورزشکار عاید شخص دیگری غیر از خود وی شود، با وجود مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵)، این درآمد می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گیرد.

۳- با وجود مقررات بندهای (۱) و (۲)، درآمد کسب شده توسط یک هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیتهای ارائه شده در دولت متعاقد دیگر، در حدود موافقتنامه فرهنگی منعقد شده بین دو دولت متعاقد، از مالیات آن دولت متعاقد دیگر معاف خواهد بود.

حقوق بازنشستگی

۱- با رعایت مقررات بند (۲) ماده (۱۹)، حقوق بازنشستگی و سایر حقوق پرداختی به یک مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته، تنها مشمول مالیات آن دولت می باشد. این مقررات برای مستمریهای سالانه مادام العمر پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به کار می رود.

۲- حقوق بازنشستگی، مستمریهای سالانه مادام العمر و سایر پرداختهای ادواری یا موردی توسط یک دولت متعاهد بابت بیمه حوادث شخصی، تنها در آن دولت می تواند مشمول مالیات شود.

خدمات دولتی

۱- حقوق، دستمزد و سایر پرداختهای مشابه، غیر از حقوق بازنشستگی، که از جانب یا از محل صندوق ایجاد شده توسط یک دولت متعاهد یا یک مقام محلی آن به یک شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی پرداخت شود، تنها مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

با وجود این، این پرداختها در صورتی تنها مشمول دولت متعاهد دیگر خواهد بود که این خدمات در آن دولت انجام شود و آن شخص حقیقی مقیم آن دولت باشد و:

- تابعیت آن دولت را داشته باشد، یا

- تنها به منظور انجام آن خدمات مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- مقررات مواد (۱۵)، (۱۶) و (۱۸) نسبت به حقوق و مقرریهای بازنشستگی مربوط به خدمات انجام شده در خصوص فعالیتهای شغلی ارایه شده توسط یک دولت متعاهد یا یک مقام محلی آن جاری خواهد بود.

مدرسان و محصلان

۱- وجوه مربوط به مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی که یک محصل یا کارآموز شغلی که تبعه یک دولت متعاهد بوده و تنها به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت متعاهد دیگر به سر می برد دریافت می دارد، مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر نخواهد بود، مشروط بر آنکه این پرداختها از منابع خارج از آن دولت بدست آید.

۲- همینطور، حقوقی که یک مدرس یا معلمی که تبعه یک دولت متعاهد می باشد و در دولت متعاهد دیگر به سر می برد و منظور اولیه از اقامت، تدریس یا انجام تحقیق علمی برای یک دوره یا دوره هایی که از دو سال تجاوز نکند باشد، بابت خدمات شخصی مربوط به تدریس یا تحقیق دریافت می کند، از مالیات آن دولت دیگر معاف خواهد بود، مشروط بر آنکه این پرداختها از منابع خارج از آن دولت بدست آید.

این بند در مورد درآمد ناشی از تحقیقاتی که بطور عمده برای منافع خصوصی شخص یا اشخاص معینی انجام می شود جاری نخواهد بود.

ماده ۲۱

سایر درآمدها

۱ - اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاقد که بطور صریح در مواد قبلی این موافقتنامه ذکر نشده است، فقط مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود، مگر آنکه این گونه اقلام درآمد از منابع دولت متعاقد دیگر حاصل شده باشند. چنانچه این اقلام درآمد از منابع دولت متعاقد دیگر کسب شده باشند، در این صورت می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر هم بشود.

۲ - به استثنای درآمد ناشی از اموال غیر منقول به گونه ای که در بند (۲) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده درآمد که مقیم یک دولت متعاقد می باشد، در دولت متعاقد دیگر از طریق یک مقر دایمی واقع در آن فعالیت شغلی نماید و حق یا اموالی که در خصوص آن درآمد بدست آمده است بطور مؤثری با این مقر دایمی مرتبط باشد، مقررات بند (۱) جاری نخواهد بود. در این مورد، اقلام درآمد در آن دولت متعاقد دیگر برابر قوانین آن مشمول مالیات می باشند.

ماده ۲۲

سرمایه

۱ - سرمایه، متشکل از اموال غیر منقول یادشده در ماده (۶) که متعلق به مقیم یک دولت متعاقد برده و در دولت متعاقد دیگر واقع است، می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲ - سرمایه، متشکل از اموال منقولی که جزیی از اموال شغلی مقر دایمی که مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد می باشد یا اموال منقول مربوط به محل کار ثابتی است که مقیم یک دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شغلی مستقل در اختیار دارد، می تواند مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر شود.

۳ - سرمایه، متشکل از کشتیها، قایقها، هواپیماها، وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن، مورد استفاده در حمل و نقل بین المللی و همچنین اموال منقول مربوط به استفاده از این کشتیها، قایقها، هواپیماها یا وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن، فقط مشمول مالیات دولت متعاقدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

۴ - سرمایه، متشکل از سهام یا سایر حقوق شراکتی در یک شرکت که داراییهای آن بطور عمده از اموال غیر منقول واقع در یک دولت متعاقد تشکیل شده است، می تواند مشمول مالیات آن دولت متعاقد شود.

۵ - تمام دیگر موارد سرمایه مقیم یک دولت متعاقد تنها مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳

روش حذف مالیات مضاعف

۱ - در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد درآمدی بدست آورد یا مالک سرمایه ای باشد که برابر مقررات این موافقتنامه، می تواند مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر شود، دولت یادشده در بالا:

الف: مبلغی برابر با مالیات بردرآمد پرداختی در آن دولت دیگر، به عنوان تخفیف از مالیات بردرآمد آن مقیم منظور خواهد کرد،

ب: مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در آن دولت دیگر، به عنوان تخفیف از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر خواهد کرد.

با این وجود در هر یک از دو مورد، چنین تخفیفی از آن قسمت از مالیات بر درآمد یا مالیات بر سرمایه مورد محاسبه قبل از دادن تخفیف که حسب مورد می تواند به درآمد یا سرمایه در دولت دیگر تعلق یابد، بیشتر نخواهد بود.

۲- در صورتی که برابر هر یک از مقررات این موافقتنامه، درآمد کسب شده یا سرمایه مقیم یک دولت متعاقد از مالیات آن دولت معاف باشد، با وجود این دولت یاد شده می تواند در محاسبه مبلغ مالیات بر باقیمانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را در نظر بگیرد.

ماده ۲۴

عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاقد مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، بجز یا سنگینتر از مالیات و الزاماتی که اتباع دولت متعاقد دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا می توانند مشمول آن شوند، نخواهند بود. این مقررات با وجود مقررات ساده (۱)، شامل اشخاصی نیز که مقیم یک یا هر دو دولت متعاقد نیستند نیز خواهد بود.

۲- وضع مالیات بر یک مقرر دایمی که مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر دارد، نامساعدتر از مالیات مؤسسات تجاری دولت متعاقد دیگر که همان فعالیتها را انجام می دهند، نخواهد شد.

۳- مؤسسات تجاری یک دولت متعاقد که سرمایه آن بطور کلی یا جزئی به صورت مستقیم یا غیر مستقیم متعلق یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاقد دیگر می باشد، در دولت یاد شده بالا مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن، بجز یا سنگینتر از مالیات و الزامات مربوط به آن که سایر مؤسسات مشابه تجاری در دولت یاد شده بالا مشمول آن هستند یا می تواند مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- این مقررت به گونه ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را ملزم نماید هر نوع تخفیفات شخصی، معافیتها و بخشودگی مالیاتی را که به دلیل احوال شخصیه یا مسؤولیتهای خانوادگی به مقیمان خود اعطا می نماید، به مقیمان دولت متعاقد دیگر نیز بدهد.

ماده ۲۵

روش توافق دو جانبه

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاقد ملاحظه کند که اقدامهای یک یا هر دو دولت متعاقد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی باشد، صرفنظر از تدابیر پیش بینی شده در قوانین ملی آن دولتها، می تواند مورد خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که مقیم آن است، با چنانچه مورد او برابر بند (۱) ماده (۲۴) باشد، به مقام صلاحیتدار دولت متعاقدی که تبعه آن است تسلیم نماید. این مورد می بایست ظرف دو سال از اولین اخطار در مورد اقدامی که منتج به اعمال مالیاتی که منطبق با مقررات این موافقتنامه نیست شده است، تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی نتواند خود به راه حل مناسبی برسد، خواهد کوشید که از طریق توافق دو جانبه با مقام صلاحیتدار دولت متعاقد دیگر، به منظور اجتناب از اخذ مالیاتی که منطبق با این موافقتنامه نمی باشد، مورد را فیصله دهد.

۳- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد برای حل هر گونه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقتنامه، به طریق توافق دو جانبه کوشش خواهند کرد و نیز می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف، در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است، با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین با یکدیگر ارتباط مستقیم برقرار کنند. مقامهای صلاحیتدار از طریق مشاوره روشهای دوجانبه مناسب، شرایط، روشها و فنون مربوط به اجرای آیین توافق دو جانبه مقرر در این ماده را توسعه خواهند داد.

ماده ۲۶

تبادل اطلاعات

۱- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد اطلاعاتی را که برای انجام مقررات این موافقتنامه ضروری است یا قوانین داخلی دو دولت متعاقد را در مورد مالیاتهای مشمول این موافقتنامه، تاندازه‌ای که با آن مغایر نباشند، با یکدیگر مبادله خواهند کرد. این تبادل اطلاعات به ماده (۱) محدود نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاقد دریافت می‌شود به همان صورتی که اطلاعات بدست آمده برابر قوانین آن دولت سری می‌باشد، سری خواهد بود و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و تشکیلات اداری که به تشخیص یا وصول، اجرا، پیگیری، تعیین و پژوهش کاریه مالیاتهای مشمول این موافقتنامه مربوط بوده و یا مرتبط با اجرا، تعقیب یا رسیدگی به درخواستهای پژوهشی می‌باشند، افشا خواهد شد. این اشخاص یا مقامهای اطلاعات را تنها برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. ایشان می‌توانند این اطلاعات را در محاکم عمومی یا تصمیمات قضایی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) در هیچ موردی چنین تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاقد را وادار سازد:

الف: اقدامات اداری خلاف قوانین و عرف اداری آن دولت یا دولت متعاقد دیگر اتخاذ نماید،

ب: اطلاعاتی را فراهم نماید که برابر قوانین یا رویه اداری متعارف آن دولت یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست،

پ: اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا قرآیند تجاری شود یا افشای آن خلاف نظم عمومی باشد.

ماده ۲۷

مساعدت برای وصول

۱- مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد تعهد می‌کنند در مورد وصول مالیات به انضمام بهره، هزینه‌ها، و مجازاتهای مدنی مرتبط با این گونه مالیات که در این ماده به عنوان "مطالبه بدهی مالیاتی" نامیده خواهد شد، با یکدیگر مساعدت کنند.

۲- درخواست مساعدت از طرف مقام صلاحیتدار یک دولت متعاقد برای "مطالبه بدهی مالیاتی" باید مستلزم گواهینامه‌ای مبنی بر اینکه برابر قوانین آن دولت چنین مطالبه‌ای قطعی شده است، باشد. از لحاظ این ماده، "بدهی مالیاتی" وقتی قطعی خواهد بود که یک دولت متعاقد برابر قوانین داخلی خود حق وصول این مالیات را داشته باشد و مؤدی مالیاتی هیچ نوع حقی برای به تعویق انداختن وصول آن نداشته باشد.

بسمه تعالی

موافقتنامه

اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اندونزی

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اندونزی با تمایل به انعقاد یک موافقتنامه به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بردرآمد و سرمایه به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم قلمرو یکی از دولتهای متعاقد یا قلمرو هر دو طرف باشند.

ماده ۲

مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرفنظر از چگونگی وضع آنها، از سوی یک دولت متعاقد یا مقامهای محلی آنها تحمیل می شود.

۲- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت هستند از: مالیاتهای متعلق به کل درآمد و سرمایه یا اجزای آنها از جمله مالیات بر عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول و غیر منقول، مالیات بر کل مبالغ پرداختی مؤسسات تجاری بنابر دستمزد یا حقوق و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای فعلی مشمول این موافقتنامه به ویژه عبارت هستند از:

الف: در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بردرآمد،

- مالیات بر اموال.

(که از این پس مالیات مستقیم جمهوری اسلامی ایران نامیده می شود.)

ب: در مورد اندونزی:

.....
.....
.....
.....
.....

۴- این موافقتنامه همچنین شامل مالیاتهایی که علاوه بر مالیاتهای موجود یا به جای آنها، بعد از امضای این موافقتنامه وضع شود نیز خواهد بود، مشروط بر آنکه برابر تعریف بند (۱) این ماده همانند یا بطور اساسی مشابه آنها باشند. مقامهای صلاحیتدار کشورهای متعاقد، در مدت معقول از هر تغییری که در قوانین مربوط مالیاتیشان حاصل شود، یکدیگر را مطلع خواهند کرد.

ماده ۳

تعاریف کلی

۱- از نظر این موافقتنامه، جز در مواردی که متن مفهوم دیگری را اقتضا نماید:

الف: اصطلاح "یک دولت متعاقد" و "دولت متعاقد دیگر" بنا به اقتضای متن، اطلاق می شود به جمهوری اسلامی ایران یا اندونزی.

اصطلاح "جمهوری اسلامی ایران" اطلاق می شود به قلمرو تحت حاکمیت جمهوری اسلامی ایران.
اصطلاح "اندونزی"

ب: اصطلاح "مالیات" اطلاق می شود به تمامی مالیاتهای مشمول ماده (۲) این موافقتنامه.

پ: اصطلاح "شخص" شامل یک شخص حقیقی، یک شرکت یا هر هیات دیگری از اشخاص می باشد.

ت: اصطلاح "شرکت" اطلاق می شود به هر شخص حقوقی یا هر واحد که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می شود.

ث: اصطلاح "دفتر ثبت شده" به مفهوم دفتر مرکزی است که برابر قوانین مربوط هر دولت متعاقد، به ثبت رسیده باشد.

ج: اصطلاحات "مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد" و "مؤسسه تجاری دولت متعاقد دیگر" به ترتیب اطلاق می شود به مؤسسه تجاری که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه تجاری که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می شود.

چ: اصطلاح "حمل و نقل بین المللی" اطلاق می شود به هر گونه حمل توسط یک کشتی، قایق، هواپیما یا وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن که توسط یک مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد انجام می شود، به استثنای مواردی که این کشتی، قایق، هواپیما یا وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن تنها بین مکانهای واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شوند.
ح: اصطلاح "مقام صلاحیتدار":

- در مورد جمهوری اسلامی ایران، به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز وی، و

- در مورد اندونزی

خ: اصطلاح "تبعه" اطلاق می شود به:

- هر شخص حقیقی که دارای تابعیت یک دولت متعاقد باشد،

- هر شخص حقوقی که وضعیت خود را به عنوان "تبعه" از قوانین جاری یک دولت متعاقد اخذ می نماید.

۲- در اجرای این موافقتنامه توسط یک دولت متعاقد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، به جز مواردی که اقتضای متن به گونه ای دیگر باشد، آن معنایی را خواهد داشت که برابر قوانین آن دولت متعاقد، راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه دارد.

ماده ۴

مقیم

- ۱- از نظر این موافقتنامه اصطلاح "مقیم یک دولت متعاقد" اطلاق می شود به هر شخصی که به موجب قوانین آن دولت، به سبب اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت دفتر یا سایر معیارهای مشابه، مشمول مالیات آنها باشد.
- ۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخص حقیقی مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وضعیت وی به شرح زیر تعیین خواهد شد:
 - الف: وی مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دایمی در اختیار داشته باشد. اگر او در هر دو دولت، محل سکونت دایمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که با آن روابط شخصی و اقتصادی نزدیکتری دارد (مرکز منافع حیاتی)،
 - ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد یا اگر در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دایمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که بطور معمول در آنجا بسر می برد،
 - پ: هرگاه او بطور معمول در هر دو دولت متعاقد بسر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آن را دارد،
 - ت: هرگاه او تابعیت هر دو دولت را داشته باشد یا تبعه هیچیک از آنها نباشد، مقامهای صلاحیتدار دو دولت موضوع را با توافق دو جانبه فیصله خواهند داد.
- ۳- در صورتی که، حسب مقررات بند (۱)، یک شخص - غیر از شخص حقیقی - مقیم هر دو دولت متعاقد باشد، وی مقیم دولتی تلقی خواهد شد که دفتر ثبت شده اش در آن واقع است.

ماده ۵

مقر دایم

- ۱- از نظر این موافقتنامه، اصطلاح "مقر دایم" اطلاق می شود به محل ثابت شغلی که از طریق آن، مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد بطور کلی یا جزئی در دولت متعاقد دیگر فعالیت شغلی دارد.
- ۲- اصطلاح "مقر دایم" به ویژه شامل موارد زیر است:
 - الف: محل اداره،
 - ب: شعبه،
 - پ: دفتر،
 - ت: کارخانه،
 - ث: کارگاه،
 - ج: معدن، چاه نفت یا گاز، کان یا هر محل دیگر اکتشاف، بهره برداری یا استخراج منابع طبیعی.
- ۳- عرصه ساختمانی، پروژه ساختمانی، موشاژ، نصب یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن "مقر دایم" محسوب می شوند، اما فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتها پیش از ادامه داشته باشد.
- ۴- با وجود مقررات قبلی این ماده، فعالیتهای مشروح زیر از سوی مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر به عنوان فعالیت از طریق یک "مقر دایم" تلقی نخواهند شد:
 - الف: استفاده از تأسیسات، تنها به منظور انبار کردن یا نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه تجاری،
 - ب: نگهداری موجودی کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش،

پ: نگهداری موجودی کالا یا اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه تجاری، تنها به منظور آماده‌سازی آنها توسط مؤسسه تجاری دیگر،

ت: نگهداری یک محل ثابت شغلی، تنها به منظور خرید کالاها یا اجناس یا جمع‌آوری اطلاعات برای آن مؤسسه،
ث: نگهداری یک محل ثابت شغلی، تنها به منظور انجام تبلیغات، عرضه اطلاعات، تحقیقات علمی، سایر فعالیت‌هایی که دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد،

ج: نگهداری یک محل ثابت شغلی، تنها به منظور ترکیبی از فعالیت‌های مذکور در قسمتهای (الف) تا (ث) به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیبات، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵- با وجود مقررات بندهای (۱) و (۲)، در صورتی که شخصی - به غیر از یک نماینده دارای وضعیت مستقل که مشمول بند (۶) می‌باشد - در یک دولت متعاقد از طرف یک مؤسسه تجاری دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و آن را بطور معمول اعمال نماید، آن مؤسسه تجاری در مورد فعالیت‌هایی که آن شخص برایش انجام می‌دهد مقرر دایم تلقی خواهد شد، مگر آنکه فعالیت‌های این شخص محدود به موارد مذکور در بند (۴) باشد که به موجب مقررات این بند چنانچه از طریق یک محل ثابت شغلی نیز انجام گیرند، این محل ثابت شغلی را به یک مقرر دایم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد تنها به سبب آنکه در دولت متعاقد دیگر از طریق یک دلال، حل‌العمل کند یا هر نماینده مستقل دیگر به انجام امور می‌پردازد، دارای مقرر دایم در آن دولت متعاقد دیگر تلقی نخواهد شد، مشروط بر آنکه عملیات این اشخاص در حدود معمول فعالیت خود آنها باشد. با این وجود، هرگاه فعالیت‌های چنین نماینده‌ای بطور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تجاری تخصیص یافته باشد، چنانچه معاملات بین این نماینده و آن مؤسسه تجاری در شرایط استقلال انجام نگیرد، او بعنوان یک نماینده دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- این واقعیت که شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است، شرکتی را که مقیم دولت متعاقد دیگر باشد یا در قلمرو آن فعالیت می‌کند، کنترل کند یا به وسیله آن کنترل شود (خواه از طریق یک مقرر دایم، خواه بدون آن) به خودی خود کافی نخواهد بود که یکی از آنها مقرر دایم دیگری تلقی شود.

ماده ۶

درآمد حاصل از اموال غیر منقول

درآمد کسب شده توسط مقیم یک دولت متعاقد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاقد دیگر (از جمله درآمد بدست آمده از کشاورزی یا جنگلداری)، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاقد دیگر شود.

۲- اصطلاح "اموال غیر منقول" به موجب قوانین دولت متعاهدی که مال مورد بحث در آن قرار دارد، تعریف خواهد شد. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقات مربوط به اموال غیر منقول، احشام و وسایل مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که نسبت به آنها مقررات و قوانین عمومی مربوط به اموال غیر منقول اعمال می‌شود، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداخت‌های متغیر یا ثابت در ازای کار یا حق کار، ذخایر معدنی، چاه‌های نفت یا گاز، کانها و سایر مکان‌های استخراج منابع طبیعی از جمله الوار یا سایر محصولات جنگلی خواهد بود. کشتیها، قایقها، هواپیماها یا وسایل نقلیه جاده‌ای و راه آهن به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد بدست آمده از استفاده مستقیم، اجاره دادن یا هر شکل دیگر بهره‌برداری از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

۴- در صورتی که دارا بودن سهام یا سایر حقوق شراکتی در یک شرکت، مالک این سهام یا حقوق شراکتی را مستحق بهره‌برداری از اموال غیر منقول تصرف شده آن شرکت نماید، درآمد ناشی از استفاده مستقیم، اجاره دادن یا هر شکل دیگر حق تمتع، می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی که اموال غیر منقول در آن واقع است شود.

۵- مقررات بند (۱) و (۳) این ماده به درآمد ناشی از اموال غیر منقول یک مؤسسه تجاری و درآمد ناشی از اموال غیر منقول مورد استفاده برای ارائه خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد بود.

ماده ۷

منافع تجاری

۱- منافع ناشی از فعالیتهای تجاری کسب شده توسط مؤسسه یک دولت متعاقد، فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود، مگر اینکه این مؤسسه تجاری از طریق مقر دایمی واقع در دولت متعاقد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه یک دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر، از طریق یک مقر دایم واقع در آن فعالیت تجاری انجام دهد، منافع آن می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود لیکن فقط قسمتی از آن که قابل انتساب باشد.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد از طریق مقر دایم واقع در دولت متعاقد دیگر فعالیت نماید، در هر یک از دو دولت متعاقد، آن منافع جهت مقر دایم منظور می شود که اگر این مقر، یک مؤسسه متمایز و مجزا بود و همان فعالیتهای مشابه آن را در همان شرایط یا شرایط مشابه انجام می داد و بطور کاملاً مستقلی با مؤسسه تجاری که مقر دایم آن می باشد معامله می کرد، ممکن بود تحصیل نماید.

۳- در تعیین منافع یک مقر دایم، هزینه های قابل قبول از جمله هزینه های اجرایی و هزینه های عمری اداری (که چنانچه این مقر دایمی یک مؤسسه مستقل می بود قابل کسر بود) تا حدودی که این هزینه ها، خواه در دولتی که مقر دایم در آن واقع است انجام پذیرد و خواه در جای دیگر، برای مقاصد آن مقر دایم تخصیص یافته باشند، کسر خواهد شد.

۴- در حدی که در یک دولت متعاقد، روش متعارف برای تعیین منافع قابل انتساب به یک مقر دایم بر اساس تسهیم کلی منافع آن مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع به کار بردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاقد برای تعیین منافع مشمول مالیات نخواهد شد. با این حال نتیجه روش تسهیمی اتخاذ شده باید با اصول این ماده همخوانی داشته باشد.

۵- هیچ نوع منفعتی به صرف خرید اجناس یا کالاها توسط یک مقر دایم برای مؤسسه تجاری، برای آن مقر دایم منظور نخواهد شد.

۶- منافع تخصیصی به مقر دایم به همان روش سال به سال تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتیکه منافع، شامل اقلامی از درآمد باشد که برابر سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه ای دارد، مقررات آن مواد تحت تأثیر مقررات این ماده قرار نخواهد گرفت.

ماده ۸

حمل و نقل بین المللی

منافع کسب شده توسط مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد بابت استفاده از کشتیها، قایقها، هواپیماها یا وسایل نقلیه جاده ای و راه آهن، در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف: مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد، بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه یک مؤسسه تجاری دولت متعاقد دیگر شرکت داشته باشد، یا

ب: اشخاص واحدی بطور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه تجاری یک دولت متعاقد و مؤسسه تجاری دولت متعاقد دیگر شرکت داشته باشند و در هر یک از دو مورد، شرایط مورد توافق یا تحمیلی در روابط تجاری و مالی بین این دو مؤسسه تجاری متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات تجاری مستقل برقرار است،

در آن صورت هرگونه منافع که باید به خاطر وجود شرایط یادشده، عاید یکی از این مؤسسات تجاری می شود، ولی به علت آن شرایط عاید نشده است، جزو منافع آن مؤسسه تجاری منظور شده و مشمول مالیات متعلقه خواهد بود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاقد در زمره منافع یک مؤسسه تجاری خود، منفعی را منظور نماید و بدین ترتیب مشمول مالیات کند - که مؤسسه دولت متعاقد دیگر در آن نسبت به آن منافع، مشمول مالیات شده است و منافع یادشده از سوی دولت متعاقد اولی ادعا شود که منفعی هستند که چنانچه شرایط بین این دو مؤسسه، مانند شرایط میان دو مؤسسه مستقل بود عاید آن مؤسسه می شود، در این صورت آن دولت دیگر در مقدار مالیات آن منافع، تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی باید سایر مقررات این موافقتنامه لحاظ شود و مقامهای صلاحیتدار دو دولت متعاقد، در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند نمود.

ماده ۱۰

سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد است به مقیم یک دولت متعاقد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود،

۲- با این حال، این سود سهام می تواند در دولت متعاقدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام، برابر قوانین آن دولت مقیم آن است نیز مشمول مالیات شود، لیکن در صورتی که دریافت کننده، مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه تجاوز نخواهد کرد از:

الف: درصد مبلغ ناخالص سود سهام، در صورتی که دریافت کننده شرکتی (به غیر از مشارکتها) باشد که حداقل

..... درصد سرمایه شرکت پرداخت کننده سود سهام را بطور مستقیم در اختیار داشته باشد،

ب: درصد مبلغ ناخالص سود سهام در کلیه موارد دیگر را در اختیار داشته باشد.

۳- اصطلاح "سود سهام" به گونه ای که در این ماده به کار می رود اطلاق می شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسه یا سایر حقوق، به استثنای مطالبات مربوط به بدهیها، مشارکت در منافع، همچنین شامل درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی می شود که برابر مقررات دولتی که شرکت توزیع کننده درآمد مقیم آن می باشد، مشمول همان مقررات مالیاتی باشد که در مورد درآمد بدست آمده از سهام اعمال می شود.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام که مقیم یک دولت متعاقد است در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است از طریق مقر دایم واقع در آن، به فعالیت شغلی بپردازد یا از طریق یک محل ثابت شغلی واقع در آن خدمات شخصی مستقل از به دهنده و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور مؤثر مربوط به این مقر دایم یا محل ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود و حسب مورد مقررات ماده (۷) یا (۱۴) اعمال خواهد شد.

۵- چنانچه شرکتی که مقیم یک دولت متعاقد می باشد، منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل نماید، آن دولت متعاقد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت تحمیل نخواهد کرد، (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود بطور مؤثر مربوط به یک مقر دایم واقع در آن دولت دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت نیز مشمول مالیات نمی شود حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، بطور کلی یا جزئی شامل منافع یا درآمد بدست آمده در آن دولت دیگر باشند.

ماده ۱۱

هزینه های مالی

۱- هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاقد و پرداخت شده به یک مقیم دولت متعاقد دیگر می تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- با این وجود، این هزینه های مالی می تواند در دولت متعهده ای که حاصل می شود، برابر قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، لیکن چنانچه دریافت کننده مالک منافع هزینه های مالی باشد، مالیات متعلقه از درصد مبلغ ناخالص هزینه های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح "هزینه های مالی" به گونه ای که در این ماده به کار رفته است اطلاق می شود به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات، خواه دارای وثیقه باشد یا نباشد و خواه از حق مشارکت در منافع بدهکار و به ویژه در مد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا استقراضی از جمله حقوق بیمه و جوایز مربوط به اینگونه اوراق (اوراق بهادار دولتی، اوراق قرضه یا استقراضی) برخوردار باشد یا نباشد. خسارت تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- با وجود مقررات بند (۲)، هزینه های مالی کسب شده در یک دولت متعاقد و کسب شده توسط دولت، وزارتخانه ها، سایر نهادهای دولتی، شهرداریها، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که بطور کلی متعلق به دولت متعاقد دیگر می باشند، از مالیات دولت یاد شده در بالا معاف خواهد بود.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه های مالی، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که هزینه های مالی در آنجا حاصل شده از طریق یک مقر دایم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد و مطالباتی که هزینه های مالی از بابت آن پرداخت می شود بطور مؤثر مربوط به این مقر دایم باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد شد. در این مورد، مقررات ماده (۷) جاری خواهد بود.

۶- فرض بر این است که هزینه‌های مالی در دولت متعاهدی حاصل می‌شود که پرداخت کننده آن، خود آن دولت، مقام محلی، یا مقیم آن دولت باشد، با وجود این، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد و در یک دولت متعاهد دارای مقر دایم بوده و بدهی که بدان هزینه‌های مالی تعلق می‌گیرد در ارتباط با آن مقر دایم باشد، در این صورت هزینه‌های مالی یاد شده، کسب شده در دولتی تلقی خواهد شد که این مقر دایم در آن واقع است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها و شخص ثالث دیگر، مبلغ هزینه‌های مالی با توجه به طلب، بیش از مبلغی باشد که در صورت عدم وجود چنین روابطی بین پرداخت کننده و مالک منافع تعیین می‌شد، مقررات این ماده فقط به مبلغ اخیر اعمال خواهد شد. در این مورد قسمت‌مآزاد پرداختی، برابر قوانین هر یک از دولت‌های متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۲

حق الامتیاز

۱- حق الامتیازهای کسب شده در یک دولت متعاهد و پرداختی به یک مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت شود.

۲- با این وجود، این حق الامتیازها می‌تواند در دولت متعاهدی که حاصل می‌شود نیز برابر قوانین آن مشمول مالیات شود، لیکن چنانچه دریافت کننده، مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیشتر از ... درصد مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح "حق الامتیاز" به گونه‌ای که در این ماده بکار می‌رود اطلاق می‌شود به هر نوع وجوه دریافت شده به عنوان ما بازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلم‌های سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هر گونه حق اختراع، علامت تجاری، طرح یا مدل، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، نوارهای اطلاعاتی مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی، نوارهای اطلاعاتی مربوط به استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی.

۴- هر گاه مالک منافع حق الامتیازها که مقیم یک دولت متعاهد می‌باشد، در دولت متعاهد دیگری که حق الامتیاز از طریق یک مقر دایمی واقع در آن حاصل می‌شود، فعالیت شغلی داشته باشد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود بطور مؤثری با این مقر دایم مرتبط باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این مورد، مقررات مواد (۷) و (۱۴) جاری خواهد بود.

۵- فرض بر این است که حق الامتیاز در دولت متعاهدی بدست می‌آید که پرداخت کننده خود دولت، یک مقام محلی یا یک مقیم آن دولت باشد. با وجود این در صورتی که شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد و در یک دولت متعاهد دارای مقر دایمی باشد که حق یا اموال موجب حق الامتیاز، بطور مؤثری مربوط به آن است و این حق الامتیازها برعهده این مقر دایمی باشد، در این مورد این حق الامتیازها حاصل در دولت متعاهدی تلقی خواهند شد که این مقر دایمی در آن واقع می‌باشد.